

lierne den Ret, der tilkommer dem. Naar vi ikke have optaget nogen Bestemmelse om, at Børnene af Forældre, som leve i blandet Ægtefælskab, i ethvert Tilfælde kunne opdrages ogsaa i Folkekirken Tro, da er det af den ærede sidste Taler bemærket, at en saadan Bestemmelse er overflødig, men jeg vil gjøre en Indvending mod hvad der er yttret om, at man stiller sig paa Indifferentismens Standpunkt og lader det omtrent være sig ligegyldigt, hvilken religiøs Opdragelse Børnene faae. Ogsaa jeg troer, at Folkekirken har store væsentlige Fortrin fremfor de øvrige religiøse Samsfund; og jeg antager det for naturligt, at Staten betroer de Børn, for hvem Forældrene ere bortdøde, til Folkekirken's Omsorg, men en Bestemmelse derom mener jeg ikke behøves at optages, da det, som jeg tidligere har bemærket, falder af sig selv, at, hvad enten det er Staten, eller det er andre Personer, der træde i Forældrenes Sted, saa ville disse erholde de samme Rettigheder, som i denne Paragraph ere overdragne til Forældrene. Jeg vil derfor anbefale Ændringsforslaget, isærdeleshed paa Grund af sin Simpelhed, fordi det ikke indeholder Mere end fornødent, medens det forekommer mig at indeholde Alt, hvad der behøves, og tillige af den Grund, at Familiernes Frihed med Hensyn til Børnens Opdragelse derved høvedes.

Minister Clausen: Efter at jeg har hørt, at endnu en af de ærede Stillere af Forslaget under Nr. 2 har vedkjendt sig den samme Forklaring som den foregaaende Taler, at det nemlig skulde være en Selvforstaaelse, skulde være underforstaaet, at Forældre af forskellige Troessamsfund udenfor Folkekirken ligesuldt skulde have Ret til at opdrage deres Børn i Folkekirken's Tro, saa maa jeg tillade mig at yttre, at, naar man har undret sig over, at jeg ikke har fundet denne Mening i Forslagets Ord, da kan jeg fra min Side ikke Andet end finde det forunderligt, at man kan undre sig herover. Naar det udtrykkeligt hedder: „det er fra Statens Side overladt til Forældrene at afgjøre, om Børnene skulde opdrages enten i Faderens eller i Moderens Tro“, saa troer jeg virkelig ikke, at man, uden at læse Meget mellem Linierne, og Mere, end man ellers ved Lovpara-

grapher anseer sig berettiget til, kan faae den Mening ud, at de omhandlede Forældre, naar hverken Faderen eller Moderen hører til Folkekirken, ikke desto mindre skulde have Ret til at opdrage deres Børn i Folkekirken's Tro.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjert af følgende Rigsdagsmænd: With, Lyfte, Fenger, Schack, Wilkens, Hermannsen, L. Hansen, Fuglede, Wegener, Rasben, Black, Ostermann, Poulsen, J. Knudsen og Allgaard.

Med den foretagne Afstemning forkastedes des Afslutningsbegjeringen med 35 Stemmer mod 29.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ribe Amts 5te Valgfreds har Ordet.

Gram: Efter Alt, hvad der er blevet udtalt angaaende det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 1, kunde jeg egentlig gjerne have frasaldet Ordet, men skal dog imidlertid kun bemærke, at jeg anseer dette Forslag for at være af den Betydning, at, dersom den Bestemmelse, det gaaer ud paa, kommer ind i Loven, vil jeg kunne stemme for denne, medens jeg forrige Gang maatte stemme imod dens Overgang til 3die Behandling. Jeg skal derfor oppebie Afstemningen over dette Forslag, idet jeg, som sagt, maa stemme mod Loven, dersom dette Forslag ikke bliver antaget.

Ordføreren: Jeg maa dog med Hensyn til det under Nr. 2 stillede Forslag gjøre den Bemærkning, at, naar man vedtager det saaledes, som det foreligger, er det det Samme, som at give Faderen den afgjørende Myndighed (C. H. Hansen: Ja!). — Ja, det finder det ærede Medlem meget glædeligt, og han svarer meget glad „Ja“ hertil, men jeg troer dog, at der vistnok er Mange, som finde, at det gaaer Moderen og hendes Rettigheder for nær (Ja! Nei!). Jeg troer, at Den, som veed, hvorledes i Reglen det religiøse Liv udvikler sig gennem Familielivet, heller ikke vil miskende den særdeles væsentlige Deel, Moderen har deri; det er Moderen, som lærer Barnet at bede, det er Moderen, som tidligt lærer det at kjende sin Frelser, og jeg troer derfor, at det er at gjøre hende til en Fremmed i sit eget Hjem, naar man tillægger Manden denne Eneret (Grundtvig: Der staaer jo Forældrene!).